

یادداشت

معلمان و فرهنگیان از حقوق شان نخواهند گذشت!

صادق کار

با این اوصاف عقب نشینی دولت و مجلس در مقابل اعتراض سراسری معلمان در حالی که هنوز چند روز به عملی کردن آن باقی مانده تا همین جا نتیجه اعتراضات فرهنگیان و نتیجه سازمانیافتگی نسبی حرکت و بخردی و توانایی رهبران مقاوم و پیگیر و مبارز تشکلهای صنفی مستقل معلمان است. این تشکلهای اگر بتوانند موقعیت و دستاوردهای تا کنونی خود در میان معلمان، دانش آموزان و اولیای آنان و همچنین پیوندهای شان با تشکلهای کارگری و اجتماعی را برقرار نگاه دارند و آنها را تحکیم ببخشند، مطمئناً می توانند در گامهای بعدی به سایر مطالبات شان برسند. سازمانیابی مستقلانه ایجاد همبستگی با سایر تشکلهای و گروه های اجتماعی آزاد و عدالتخواه آن راه درستی است که نیروهای راستین مدافع آزادی و عدالت اجتماعی را می تواند به سر منزل مقصود برساند

چهار روز پیش از شروع اعتراضات معلمان در سوم مهر که با فراخوان شورای تشکلهای صنفی فرهنگیان قرار است برگزار شود، مسئولان دولتی که تا پیش از اعلام اعتراض سراسری معلمان و فرهنگیان، چشم و گوش خود را به روی درخواستها که به صور مختلف مطرح می شدند بسته بودند، به ناگهان طرفدار رسیدگی در اولویت قرار دادن معیشت معلمان و پرداخت حق رتبه بندی با آنان شدند. ابراهیم رئیسی در ۳۱ شهریور در جلسه دولت و در خصوص رتبه بندی که یکی از آماجهای عمده این دوره از سراسری معلمان است، از حق رتبه بندی هم فراتر رفت و قصد دولت را بهبود معیشت معلمان اعلام کرد. یک روز بعد تر قالیباف رئیس مجلس فرمایشی که قبلاً با اجرای رتبه بندی برای فرهنگیان و افزایش حقوق آنان مخالفت نموده بود خبر از فرستان لایحه رتبه بندی در شب گذشته داد و گفت: "شب گذشته لایحه رتبه بندی در سامانه بارگذاری شد و در روزهای آینده به صحن علنی مجلس می آید" را داد. نایب رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس نیز که معلوم نکرده رابطه ای بین امنیت ملی و لایحه رتبه بندی وجود دارد گفت: "شخصاً تمام تلاش خود را برای تصویب طرح

شفافیت و لایحه رتبه بندی معلمان بکار خواهم گرفت و سایر همکاران نیز چنین عقیده ای دارند". واضح است تصویب و اجرای رتبه بندی که هنوز هم معلوم نیست به چه صورتی در مجلس تصویب شود، همه مطالبات این دور از اعتراضات معلمان که از هفته پیش تا کنون نیز شدت گرفته‌اند نیست. معلمان و فرهنگیان همانطور که در فراخوان شان منعکس است علاوه بر رتبه بندی خواسته‌های مهم معیشتی و غیر معیشتی دیگری نیز دارند. بخشی از این خواسته به وضعیت شغلی و فضای حاکم بر مدارس که آرامش و آسایش شغلی را از معلم می‌گیرد بستگی دارد و بخش دیگر مربوط به محرومیت میلیون‌ها کودک از امکانات تحصیلی و نداشتن استطاعت خانواده‌های آنها برای ادامه تحصیل و آموزش به واقع رایگان است. دغدغه سلامتی معلمان و دانش آموزان در شرایط خطرناک کرونایی و محیط‌های غیر اسناندار آموزشی نیز که معلمان در مورد آنها به کرات سخن گفته و برای تغییر آنها در حد توش و توان خود مبارزه کرده‌اند نیز از خواسته‌های اجتماعی معلمان هستند.

هیچکدام از مسئولان دولتی تا اکنون به غیر از دادن وعده در اولویت قرار دادن رتبه بندی با هیچیک دیگر از خواسته‌های معلمان پاسخ مشخصی نداده‌اند. تصویب بودجه مربوط به رتبه بندی نیز فعلا در حرف مورد قبول واقع شده، که البته به خاطر ظرفیت اعتراضی و مبارزاتی معلمان و همچنین حقوق‌های کمتر از حد فقر مجبورند با آن امانه در حدی که مد نظر معلمان باشد. موافقت کنند. اما مقامات دولتی یقیناً در این مرحله از اصلاح و تغییر سیاست‌های آموزشی مورد انتقاد و انتظار معلمان طفره خواهند رفت. با این اوصاف عقب نشینی دولت و مجلس در مقابل اعتراض سراسری معلمان در حالی که هنوز چند روز به عملی کردن آن باقی مانده تا همین جا نتیجه اعتراضات فرهنگیان و نتیجه سازمانیافتگی نسبی حرکت و بخردی و توانایی رهبران مقاوم و پیگیر و مبارز تشکلهای صنفی مستقل معلمان است. این تشکلهای اگر بتوانند موقعیت و دستاوردهای تا کنونی خود در میان معلمان، دانش آموزان و اولیای آنان و همچنین پیوندهای شان با تشکلهای کارگری و اجتماعی را برقرار نگاه دارند و آنها را تحکیم ببخشند، مطمئناً می‌توانند در گامهای بعدی به سایر مطالبات شان برسند. سازمانیابی مستقلانه ایجاد همبستگی با سایر تشکلهای و گروه‌های اجتماعی آزاد و عدالتخواه آن راه درستی است که نیروهای راستین مدافع آزادی و عدالت اجتماعی را می‌تواند به سر منزل مقصود برساند. آنهایی که خواسته‌اند با تشکلهای وابسته به حکومت و از طریق التماس و درخواست امتیازی ولو کوچک به دست آورند، نتیجه‌ای جز ذلت و خواری و تحقیر حاصل نکرده‌اند. این واقعیتی است که بیش از ۴ دهه است همه ما آنرا در عمل ملاحظه کرده‌ایم. اعتصاب و اعتراض و تشکل مستقل یگانه راه کارآمدی است که زحمتکشان برای دفاع از حقوق خود و برخورداری از زندگی شایسته انسانی در اختیار دارند. بدون اینها ما بردگانی بیش در دست صاحبان سرمایه و قدرت نیستیم! اگر معیشت و منزلت و داشتن زندگی شایسته حقی است.

از مبارزات کارگران و مزدبگیران برای افزایش دستمزد حمایت کنیم!

از اعتصاب سراسری کارگران پیمانی نفت و مطالبات آنان حمایت کنیم!

تاریخ و تئوری تعاونیها بخش پنجم

موريس آلمان

در یک تعاونی، هم کارگر-صاحبان و هم مدیر-صاحبان آن انگیزه برای کار سخت تر و هوشمندانه تر را دارند؛ کیفیتی که در شرکتهای سنتی غیرتعاونی مفروض است اما واقعی نیست. تئوریهای متداول فرض را بر این می گذارند که طریق سازماندهی یک شرکت تأثیری بر میزان کارایی ایکس آن ندارد. علاوه بر این، تمرکز تعاونیهای کارگری بر بهبود مزایا و شرایط کار کارگران، در عین تلاش برای حفظ اشتغال و حتی افزایش آن، موجب تقویت انگیزه آنها برای جذب و توسعه تکنولوژیهای رقابتی است. بنابراین تعاونی های کارگری می توانند در مقایسه با شرکت های سنتی، به ویژه شرکت های سنتی با دستمزد پایین، هزینه بیشتری داشته باشند، و در عین حال بسیار پربارتر باشند، به طوری که هزینه واحد تولید و سود آنها با آنچه نصیب یک شرکت سنتی می شود، برابری کند یا حتی از آن بیشتر باشد.

در حال حاضر تئوریهای اقتصادی توجه بسیار کمی به جنبش تعاونی، خاصه تعاونیهای کارگران و مصرف کنندگان، نشان می دهند. در واقع تعاونیهای تأمین و بازاریابی همچون عواملی سهم در قیمت گذاری انحصاری و بنابراین سهم در ناکارایی اقتصادی (ناکارایی تخصیصی) و اختصاص بد منابع تلقی می شوند. در بهترین حالت به تعاونیها به عنوان یک نوع سازماندهی نگرینسته می شود که راه حلی را برای برخی معضلات اقتصادی که گروه های حاشیه ای جامعه با آنها مواجه اند، ممکن می سازند. در این نگاه تعاونیها همچون منبعی برای ارائی اقتصادی و سهم در رفاه مادی تلقی نمی شوند. این کاستی محصول مفروضات رفتاری نهفته در تئوری است.

اگرچه تعاونیها نقش مسلطی در اقتصاد ندارند، اما اهمیت کمی آنها در اکثر کشورها – چه در بخشهای حاشیه ای و چه در بخش اصلی اقتصاد - و سودآوری آنها و سطوح نسبتاً بالای بهره دهی در مقایسه با همتایان خصوصی شان، نشان می دهد که سازمان های تعاونی باید برای حفظ حضور قابل اعتنای خود در یک اقتصاد جهانی با رقابت فزاینده دست به اقدامات معینی بزنند. از سوی دیگر، فهم این نکته مهم است که تعاونیها، اگر به لحاظ اقتصادی کارایی دارد، پس چرا فاقد نقش مسلط [در اقتصاد] اند.

تئوری و تعاونیهای کارگری

موفقیت‌های تعاونیهای کارگری را چگونه می‌توان توضیح داد؟ تئوریهای متداول بر این نظر اند که حرفی از موفقیت نمی‌تواند در میان باشد، زیرا تعاونی‌ها با تمرکز بر اشتغال و درآمد کارگران، مجبور به سرمایه‌گذاری سود حاصل از فعالیت‌هایشان نیستند و مساوات طلب‌تر از آن‌اند که بتوانند مشوقهای به لحاظ اقتصادی کارآ ایجاد کنند و مشارکت مدیران قدر را تأمین کنند. اما در تعاونیهای کارگری یک "امتیاز تعاون" وجود دارد که همانا ظرفیت آنها برای افزایش کم و کیف تلاش ورودی به روند تولید، و در نتیجه نیل به سطوح بالاتر خروجی تولیدشده و کیفیت عالی این خروجی است. به این رابطه اثر "کارائی ایکس" در سازمان تعاونی نیز گفته می‌شود.

در یک تعاونی، هم کارگر-صاحبان و هم مدیر-صاحبان آن انگیزه برای کار سخت‌تر و هوشمندانه‌تر را دارند؛ کیفیتی که در شرکتهای سنتی غیرتعاونی مفروض است اما واقعی نیست. تئوریهای متداول فرض را بر این می‌گذارند که طریق سازماندهی یک شرکت تأثیری بر میزان کارائی ایکس آن ندارد. علاوه بر این، تمرکز تعاونیهای کارگری بر بهبود مزایا و شرایط کار کارگران، در عین تلاش برای حفظ اشتغال و حتی افزایش آن، موجب تقویت انگیزه آنها برای جذب و توسعه تکنولوژیهای رقابتی است. بنابراین تعاونی‌های کارگری می‌توانند در مقایسه با شرکت‌های سنتی، به ویژه شرکت‌های سنتی با دستمزد پایین، هزینه بیشتری داشته باشند، و در عین حال بسیار پربارتر باشند، به طوری که هزینه واحد تولید و سود آنها با آنچه نصیب یک شرکت سنتی می‌شود، برابری کند یا حتی از آن بیشتر باشد.

مزیت تولیدوری تعاونیها افزایش هزینه‌های فعالیت آنها را جبران می‌کند. بنابراین در تعاونیهای کارگری، اگر پرداخت مزایا – که مانع از رقابتی شدن تعاونی است – انجام نشود، نتیجه به مراتب بهتری عاید خواهد شد. تعاونی‌های کارگری می‌توانند، بدون بیرون راندن شرکت‌های سنتی غیرتعاونی از بازار، نتایج رقابتی مناسبی را کسب کنند. این قبیل تعاونیها می‌توانند در بخش‌های اصلی اقتصاد و حتی در محیط‌های بسیار رقابتی نیز عملکرد داشته باشند و پیشرفت کنند. علاوه بر این، وقتی کارگران صاحبان شرکت نیز هستند، محرک بسیار ضعیفتری برای ترک کار خواهند داشت. کاهش نرخ ترک کار و در نتیجه نرخ گردش مالی، بهره‌وری نیروی کار را افزایش، و هزینه‌های تولید را با حفظ تولیدوری کارگران و کاهش هزینه‌های متوسط آموزش کاهش می‌دهد. به طور کلی، تعاونی‌های کارگری می‌توانند سطوح بالاتری از رفاه مادی را نسبت به شرکتهای سنتی ایجاد کنند.

**علیه کاهش حق سنوات توسط دیوان عدالت اداری و برای لغو آن
مبارزه کنیم!**

با تغییرات ارتجاعی در قانون کار باید مبارزه کرد!

صادق

دفاع نه از قانون کار فعلی بلکه مخالفت با انجام هر نوع تغییر ارتجاعی در ته مانده قوانینی ست که سرمایه‌داران و مرتجعین بهر روی از آنها خوششان نمی آید و می خواهند اگر زورشان برسد آنها را از میان بردارند و یا به سود منافع خودشان دگرگونه کنند.

بهمین واسطه بایست قویا با این اقدام مبارزه و سایر کارگران را نیز با خود همراه نمود.

خبرها و گزارشهایی که از طرف وزارت کار، مجلس و محافل کارفرمایی و تشکلهای به اصطلاح کارگری وابسته به قدرت در یکی دو هفته اخیر بیرونی شده‌اند، حاکی از شروع بی سروصدای لغو و تغییر ته مانده قانون کار توسط مجلس و دولت و دیوان "عدالت" اداری به نفع کارفرماها هستند.

البته آن موادی از قانون کار که از آغاز در جهت منافع سرمایه‌داران در آن جاسازی شده‌اند قرار نیست تغییر داده شوند. اما موادی همچون مواد ۴۱ و ۷ قانون کار به همراه مواردی که شرایطی برای کار کودکان مقرر نموده، قسمتی از بخش مربوط به حقوق و شرایط و مرخصی، شیرخوارگاه، بازگشت به کار بعد از پایان مرخصی زایمان قرار است همگی را تغییر یا درست‌تر گفته باشیم همه را چنان دگر گونه کنند که همه آنها به ضد خودشان در آیند.

قوانین تامین اجتماعی را نیز قصد دارند به همین شکل تغییر داده و آنرا بکلی از محتوی تهی کنند. سن بازنشستگی را می خواهند به مدت پنج سال بیشتر کنند، حقوق بازنشستگی را کاهش و حق سنوات را از میان بردارند.

کاهش سهم حق بیمه کارفرمایان، واگذار کردن بخشی از تامین اجتماعی به بخش خصوصی، فروش موسسات پر سود تامین اجتماعی و پس ندادن بدهی های عظیم دولت به این سازمان و ملاحظه کردن آن، از زمره اقداماتی است که در نظر دارند با اجرای مقدماتی آنها را به انجام برسانند

یعنی اینکه همان سیاستهای دولت های رفسنجانی، احمدی نژاد و روحانی را بطور کامل آنطور که مراد جریان ارتجاعی و استثمارگر ضد حقوق کارگر و عدالت اجتماعی امثال جریان مونتلفه اسلامی است نعل به نعل به انجام برسانند

می خواهند آنچنان قانون کاری درست کنند که دیگر هیچ کارگری رغبت نکند از قانون کار نامی به میان بکشد. اما چون خیلی برای انجام این کار عجله دارند از همان فردای انتصاب وزیر کار بازاری شان دست بکار شده اند تا تنور فریبکاری و دغل بازی سرد نشده نان خود را بپزند

با این اوصاف شکست یا موفقیت آنان بستگی به واکنش و مبارزه متحدانه کارگران و دیگر زحمتکشانشان دارد

نیاید چنین پنداشت که مبارزه بر سر تغییر قانون کار ربطی به ما ندارد و ارتجاع حاکم را گذاشت تا هر چه دلش می خواهد بر سر قانون کار بیاورد

در واقع نه از ابتدا قانون کار مصوبه شورای ارتجاعی تشخیص مصلحت قانون تامین کننده حقوق کارگر و نه مطلوب هیچ کارگری بوده است. قانون مطلوب و مد نظر کار کارگر را همین جماعت امروز حاکم با زور و چماق و تفنگ نگذاشتند به تصویب برسد

آنها اما بهر صورت نتوانستند قانون کار صد درصد مطلوب مونتلفه چی های را به تصویب برسانند. اما از همان روزهای پس تصویب قانون کار در سال ۱۳۶۹ در شرایطی که همه نیروهای ترقی خواه حامی عدالت اجتماعی و آزادی را یا کشته و در زندان نگاه می داشتند تلاشهای شان برای لغو همه آن مواردی از قانون کار که مخالف آنها بودند شروع کردند و تا امروز نیز موفق شده اند بیشتر آنها را از میان بردارند

حالا که بازار و آخوند اتحادیه ها و احزاب دسته راستی و دولت و مجلس همه از یک خط و نشان هستند می خواهند کلک کل قانون کار را بیکجا کنند

درست است که این قانون چیز زیادی برای دفاع کردن در آن باقی نگذاشته اند و کارگران برای قانون کار دیگری که حق و حقوق شان را تضمین کند پیکار می کنند، با این همه اما مبارزه برای بهره مندی از قانون کار مطلوب نظر کارگران با مخالفت با هر نوع تغییر ارتجاعی تازه در همین قانون به عنوان گام نخست باید به جلو برداشته شود. طبقه کارگر برای اینکه بتواند قانون کار مد نظر خودش را به تثبیت برساند ممکن است راهی نسبتاً طولانی و پر فراز و نشیب را در پیش داشته باشد نبرد بر سر قانون کار و محتوای آن همیشه یکی از سخت ترین نبردها میان طبقه سرمایه دار و کارگر در همه جوامع بوده است. در هیچ کشوری حقوق کار آسان به دست نیامده است. در ایران نخستین قانون کار جامع در زمان خود حاصل یک نبرد چند ده ساله است که با برآمد نیرومند جنبش کارگری طبقات حاکمه در ایران به ناگزیر در سال ۱۳۲۵ خورشیدی به آن تن داده اند. قانون کار پر تناقض کنونی از پیامدهای انقلاب ناکام ۵۷ است. حتی صرف ۸ ساعت کار نخستین اصل قوانین کار خود به تنهایی نتیجه یک برآمد و جنبش در سطح جهانی است. دفاع نه از قانون کار فعلی، بلکه مخالفت با انجام هر نوع تغییر ارتجاعی در ته مانده قوانینی که سرمایه داران و مرتجعین بهر روی از آنها خوششان نمی آید و می خواهند اگر زورشان برسد و کارگران جلوی آنها نه ایستند آنها را از میان بردارند و یا به سود منافع خودشان آنها را دگر گونه کنند به ضرر کارگران است، بهمین واسطه بایست قویا با این اقدام مبارزه و سایر کارگران را نیز با خود همراه نمود

دولت باید به همه بیکاران حقوق بیکاری پرداخت کند!

دولت موظف است معاش تهی دستان و آسیب دیدگان از کرونا را تامین کند!

گذر و نظری بر رویدادهای کارگری هفته

جنگ کارگری

امواج اعتراضات کارگری در این هفته خروشان تر از پیش شد. تظاهرات متعدد معلمان و فرهنگیان در شهرهای مختلف که همچنان ادامه دارند، تداوم اعتراض کارنامه سبزها با گذشت ۲۰ روز از شروع آن، بازگشت به اعتصاب شماری از کارگران صنعت نفت و افزایش شمار اعتراضات کارگران شهرداری ها و از سرگیری دوباره اعتراضات بازنشستگان فولاد در خوزستان و اهواز، مهمترین رویدادهای کارگری هفته هستند. وجه مشترک همه این اعتراضات رادیکالتر شدن و عمق یافتن خواسته ها و تمایلات شرکت کنندگان در آنها برای مبارزه تا رسیدن به مطالبات شان است. زمانی که کار اعتراضات در این حد بالا می گیرد و مسئله نان عمده می شود، مهار آنها تا پاسخ نگیرند، غیر ممکن خواهد بود.

گسترش شتابان اعتراضات فرهنگیان در سراسر کشور

اعتراض فرهنگیان و معلمان به امتناع دولت و مجلس از اجرای قانون رتبه بندی، بازگشایی تدارک دیده نشده مدارس با وجود خطرات کرونایی که سلامت دانش آموزان، معلمان و خانواده های آنان را تهدید می کند و محرومیت گروه کثیری از فرزندان خانواده های طبقات زحمتکش و بی چیز از امکان تحصیل در اثر طبقاتی و گران شدن هزینه تحصیل از انگیزه های عمده گسترش اعتراضات فرهنگیان در شهرهای مختلف هستند. شروع و گسترش اعتراضات معلمان حتی قبل رسیدن سوم مهر که از طرف تشکلهای مستقل فرهنگیان به عنوان روز اعتراض جمعی و سراسری معلمان اعلام شده، حاکی از عمق نارضایتی و اعتراض معلمان سراسر کشور از سیاستهای آموزشی و وضعیت معیشتی معلمان و فرهنگیان دارد. شروع این اعتراضات با وجود دستگیری و احضار شمار زیادی از رهبران و فعالان کانون های صنفی معلمان در نقاط مختلف کشور، نیز نتوانسته اند در اراده معلمان برای تشدید مبارزات به حق آنان خللی ایجاد کند.

از ویژگی این مرحله مبارزات معلمان تلفیق خواسته های صنفی و رفاهی با مبارزه علیه تبعیضات آموزشی، بی عدالتی و فقری است که در اثر سیاستهای ارتجاعی دولت به خصوص سیاست خصوصی سازی آموزش میلیونها کودک ایرانی را از چرخه آموزش به میان بازار کار و بردگی پرتاب کرده است. تلفیقی هوشمندانه و عدالتخواهانه که می تواند هم در رسیدن معلمان با نفوذ اجتماعی که پیدا می کنند به خواسته هایشان موثر باشد و هم به بسیج اجتماعی جهت مقابله با سیاستهای فقر و فلاکت آور حکومت یاری رساند.

تاثیر اعتراضات و فراخوان برای اعتراض سراسری در سوم مهر از طرف تشکلهای فرهنگیان تا کنون به حدی بوده است، که علی الظاهر رئیسی مجبور شده خواهان اجرای قانون رتبه بندی برای معلمان شود. این در حالی است که مطالبات معلمان فراتر از رتبه بندی است. بهر حال دفاع از حق و حقوق در نظام فقهاتی فقط با اعتصاب و اعتراضات گسترده و سازمانیافته است که نتیجه می دهد و نه با التماس و درخواست و حمایت از این و آن مسئول مرتجع و عدالت ستیز، امثال رئیسی و وزیرکار بدتر از خودش.

بازگشت به اعتصاب سراسری کارگران پیمانی

در این هفته نیز کارگران تعداد دیگری از شرکت‌های نفتی و پتروشیمی که بواسطه خلف وعده و زیر پا گذاشته شدن توافقات شان با کارفرمایان دوباره به اعتصاب ملحق شدند. تعدادی از کارفرمایان که خواسته های اصلی کارگران اعتصابی را ظاهراً قبول کرده بودند، در پایان ماه از انجام توافقات شان سرپا زدند. آنها تصور نمی کردند که واکنش کارگران بازگشت به اعتصاب باشد. با این همه کارگران با ملحق شدن به اعتصاب نشان دادند که تا چه اندازه روی خواسته هایشان استوار هستند.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت متعاقب این رویداد ها بیانیه تازه ای در روز پنجشنبه این هفته منتشر و بار دیگر روی خواسته های اصلی اعتصابیون تاکید نمود. این شورا که هدایت اعتصاب را به عهده دارد در قسمتی از بیانیه تازه خود که در ما کارگران با قدرت اعتصابمان و با پیشبرد متحدانه اعتراضاتمان میتوانیم خواسته هایمان را تحمیل کنیم. " : اول مهر منتشر کرد نوشت باید بالاترین حد مزدی که بین پیمانکاران با همکاران ما مورد توافق شده است، مبنای توافقات سراسری باشد. نباید مزد هیچ کارگری کمتر از ۱۲ میلیون باشد و باید دستمزدها در هر ماه به موقع پرداخت شود. باید ۲۰ روز کار و ده روز مرخصی در همه رده های شغلی و در تمام مراکز نفتی اجرایی شود. این دو مطالبه موضوع اصلی هر مذاکره ای با پیمانکاران باشد. بعلاوه اینکه باید برای همه کارگران حق بیمه رد شود و درمان رایگان شامل همه کارگران شود. باید واکسیناسیون رایگان برای همه کارگران اجرایی شود و باید کمپ ها و وضع غذا بهبود کیفی و قابل قبول پیدا کند و محیط های کار امن باشد. اینها خواسته های اولیه ماست که بعد از بازگشت به کار نیز پیگیر آنها خواهیم بود و کوتاه نمی آییم.

قبلاً گزارش کردیم در شرکت های بسیاری از جمله در خوزستان و عسلویه پیمانکاران زیر فشار اعتراضات ما حاضر به قبول بخشی از خواسته های ما شده اند. اما هر کجا که پیمانکاران زیر وعده هایشان زده اند و یا بزنند پاسخ ما بازگشت دوباره به اعتصاب است و در این مدت همین کار را کرده ایم. بدین ترتیب اعتصاب ما کارگران پروژه ای پیمانی نفت ادامه دارد. از نظر ما کارگران تحمیل این مطالبات گام اول برای تضعیف پیمانکاران و برچیده شدن بساط پیمانکاران و کار پیمانی این شکل برده و ار کاری است

بنا به گزارشات این شورا که در این هفته منتشر شد، کارگران ۴ واحد صنعتی تنها طی هفته جاری بواسطه خلف وعده کارفرمایان از انجام توافقات شان دوباره به اعتصاب سراسری ملحق شدند. اسامی این شرکتها و علل بازگشت به اعتصاب آنان که در کانال شورا منتشر شده عبارت اند:

بازگشت همکاران پروژه ای ما در نیروگاه غرب کارون به اعتصاب

روز ۳۱ شهریور همکاران پروژه ای ما در شرکت تولید برق غرب کارون در اعتراض به خلف وعده کارفرما مجدداً دست به اعتصاب زدند.

کارگران شاغل در شرکت اکسیر در فاز ۱۴ در اعتراض به خلف وعده پیمانکاران از روز ۲۷ شهریور دست به اعتصاب زده و در کمپ ها هستند

امروز شنبه ۲۷ شهریورماه همکاران پروژه ای ما در شرکت پیمانکاری پارس قدرت شاغل در پتروپالایش کنگان در اعتراض به خلف وعده های پیمانکار به اعتصاب بازگشتند. همکاران ما با قول مساعد پیمانکاران مبنی بر قبول شرایط آنان به سر کار بازگشته بودند اما اکنون با زدن زیر وعده ها از سوی پیمانکاران آنها دوباره دست به اعتصاب زدند

بازگشت مجدد همکاران ما در بخش توسعه فاز ۱۴ عسلویه به اعتصاب و گزارشی از وضع اعتصاب

امروز ۲۷ شهریور کارگران شاغل در فاز ۱۴ نیروهای اکسیر در بخش ۱۰۶ و ۱۰۸ در اعتراض به خلف وعده پیمانکاران مجدداً دست به اعتصاب زده

این گزارش ها به روشنی حکایت از عزم جزم کارگران برای ادامه اعتصاب تا رسیدن به حقوق شان می کند

اعتراضات کارنامه سبزهها ۲۰ روزه شد

اعتراضات افرادی که در آزمون آموزش و پرورش قبول شده ولی این اداره از استخدام آنان طفره می رود و به "کارنامه سبزهها" موسوم اند، تا اول مهر همچنان ادامه یافت و ۲۰ روزه شد. این افراد که از ۲۰ روز پیش و از شهرهای مختلف برای اعتراض به تهران آمده و بسیاری از آنها شب ها را نیز در مقابل مجلس و آموزش و پرورش و پارکها به سر کرده اند و یکبار هم حمله نیروهای امنیتی موفق به تار و مار کردن شان نشده اند، برای پیگیری مطالبه شان تا کنون مبارزه و مقاومت کرده اند. خشم و نارضایتی و اعتراض آنان نسبت به بی اعتنائی دولت و مجلس در خلال ۲۰ روز گذشته به حدی بود که گاهها شعارهای ضد دولتی هم سر دادند. دولت و مجلس سعی می کنند با در پیش گرفتن رویه سکوت این جماعت کثیر را از ادامه مقاومت شان نا امید کنند. با این وصف تا کنون موفق نشده اند. امتناع از استخدام کارنامه سبزهها در حالی صورت می گیرد که گفته می شود آموزش و پرورش با کمبود شدید کادر آموزشی مواجه است و همین کمبود موجب بی معلم ماندن در مناطق محروم تر و افت کیفیت آموزشی در مدارس دولتی و فشار مضاعف به کادر آموزشی شده اند.

تشدید اعتراضات کارگران شهرداری در شهرهای مختلف

کارگران شهرداری ها در شهرهای کوی عبدالله، رودبار، دهدشت و اهواز در این هفته نیز به اعتراضات شان علیه پرداخت نشدن چند ماهه مطالبات مزدی و حق بیمه هایشان ادامه دادند. در اهواز انگیزه اصلی کارگران بخش اجرائیات به خاطر اخراج جمع از کارگران انجام شد. فشار معیشتی و خانوادگی امان کارگران کم مزد شهرداریها را بریده و عرصه را به شدت بر آنها تنگ نموده. به رغم این ظلم و ستمگری که مشترکا از طرف دولت و پیمانکاران، به کارگران شهرداری تحمیل شده، آنها اما تنها امیدشان به ادامه اعتراضات شان است. متأسفانه مردم شهرها که می توانند با پشتیبانی از کارگران زحمتکش شهرداری کمک رسان آنان برای احقاق حق شان باشند، اکثرا آنقدر خود گرفتار هستند که نمی توانند کمکی به کارگران شهرداری که از شهرهایشان نگهداری می کنند بنمایند. از همه بدتر رفتار متفرعانه اعضای به اصطلاح منتخب شورای شهر هستند که در حال زد و بند و ساخت و پاخت با صاحبان شرکتهای پیمانکار و دلال هستند.

ادامه اعتراضات بازنشستگان فولاد در اهواز و اصفهان

کارگران بازنشسته صنعت پر سود فولاد که به گفته مسئولین حکومتی از سودآورترین صنعت کشور است، در ۲۸ شهریور بار دیگر به دلیل برآورده نشدن خواسته های به حق شان در اهواز و اصفهان تجمع اعتراضی برگزار کردند. خبرگزاری ایلنا در گزارشی که از این تجمع ها منتشر کرد در مورد خواسته های معترضین نوشت:

این بازنشستگان، مهم ترین خواسته های خود را برخورداری از مستمری بالاتر از خط فقر، درمان رایگان و اصلاح احکام همسان سازی حقوق و انتقال از ردیف ۹ بودجه به ردیف ۷، برخورداری از امکانات رفاهی، خدمات درمانی یکپارچه و کارآمد طبق آیین نامه فولاد عنوان کردند و گفتند: دولت مصوب کرده صندوق بازنشستگی فولاد و صندوق های مشابه آن با بودجه خود و تصویب هیات امنای خود، طرح همسان سازی را اجرا کنند، اما متأسفانه صندوق بازنشستگی فولاد زیر بار اجرای کامل طرح نمی رود.

همچنین بخش دیگری از مشکلات آنها کسر پول بیمه ای عمر و حوادث از بازنشستگان ستادی و معدنی است. آنها می گویند درصدد جمع آوری امضا از بازنشستگان متضرر در این خصوص هستیم تا این تخلف را به دفتر ریاست جمهوری و سایر ارگانهای پیگیری کننده "انعکاس دهیم".

تجمع اعتراضی کادر درمانی شرکتی یا سوچ به پرداخت نشدن مطالبات مزدی ۷ ماه گذشته شان

کادر درمانی شرکتی در یا سوچ در ۲۷ شهریور بخاطر پرداخت نشدن مطالبات مزدی و حق بیمه هایشان به تامین اجتماعی مبادرت به تجمع نموده و خواهان پرداخت مطالبات خود شدند. گفتنی است که با پرداخت نشدن حق بیمه به تامین اجتماعی دسترسی بیمار به دارو

و درمان بیمه‌ای از بین می‌رود. عجیب در این قضیه این است که کادر درمانی شاغل در یک موسسه درمانی خصوصی که نقش دلال بین بخش درمان را به عهده دارد با پرداخت نکردن حق بیمه کادر درمان را هم از بیمه درمانی محروم می‌کند!

جلوگیری از ورود کارگران به محل کار به دلیل امضا نکردن قرارداد یک طرفه کارفرما

کارفرمای شرکت مخابرات شوشتر از ورود کارگرانی که حاضر به امضای قرارداد یکطرفه او نشده بودند جلوگیری کرد کارگران در مورد علت امضا نکردن قرارداد مطلوب نظر کارفرما به خبرگزاری ایلنا گفتند: "قراردادهای تنظیمی یکطرفه است و حقوق قانونی ما را دربرنمی‌گیرد

یکی از این کارکنان گفت: ما خواستار اجرای دقیق طرح طبقه‌بندی مشاغل و انعقاد قرارداد مستقیم با مخابرات هستیم؛ وقتی کار ما دائمی است، چرا باید شرکتی باشیم و کمتر از نصف رسمی‌ها حقوق بگیریم؟

این کارکنان پیشتر در زمینه اجرای طرح طبقه‌بندی، شکایاتی تنظیم و به مراجع ذیربط تحویل داده‌اند؛ حالا معتقدند؛ قراردادهای جدیدی غیر قانونی است و باید در آن‌ها تجدیدنظر شود

مشکلمون حل نشه هر روز همین بساطه

کارگران کپسون شاغل در پروژه قطار شهری اهواز در ۲۷ شهریور در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات مزدی شان طی ۱۱ ماه گذشته تجمع کردند. ظاهراً بین شهرداری اهواز و شرکت نامبرده بر سر مسائل مالی کشاکش وجود دارد و کارگران در میان این دو گیر کرده‌اند. در واقع اما طرف مسنول کارگران معترض شرکت است که به بهانه پرداخت نشدن پول توسط شهرداری اهواز از پرداخت دیون خود به کارگران ظفره می‌رود. در این میان اداره کار که قانوناً وظیفه احقاق حق کارگران را به عهده دارد هیچ اقدامی نکرده است. کارگران در این تجمع با دادن شعار "مشکلمون حل نشه هر روز همین بساطه بر ادامه اعتراض شان تا رسیدن به مطالبات شان تاکید کردند

دستمزد و حقوق کارگران و مزدبگیران باید به موقع پرداخت شود!

علیه تعرض به حقوق کار و تامین اجتماعی مبارزه کنیم!

***برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می‌توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

sabosob@gmail.com

***"جنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را**

می‌توانید در آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>